

[Camrø]

kraft. Og vi vil med en kraftanstrengelse i uddannelsessektoren øge antallet af uddannelsespladser, sådan at vi til de 84.000 unge, der i denne sommer forlader folkeskolen, kan tilbyde 90.000 uddannelsespladser og altså dermed tage en god del af de unge, som venter, ind i en uddannelse. Samtidig hermed vil der ske en væsentlig forbedring af Statens Uddannelsesstøtte.

Denne beskæftigelses- og uddannelsespolitik vil vi fortsætte med gennemførelsen af en ungdomsgaranti, der sikrer alle unge et job eller en uddannelse. Hr. Nørgaard Sørensen vil senere fremkomme med nogle bemærkninger herom.

Vores jobskabelsesordning er et vigtigt led i beskæftigelsespolitikken, og jeg har forstået, at det radikale venstre nu mener, at man kan holde til på en eller anden måde at begrænse denne ordning, måske således at unge under 25 år er de eneste, der skal nyde godt af den. Det finder vi er en meget dårlig idé, og jeg vil advare mod den slags forringelser af beskæftigelsespolitikken.

Socialdemokratiet mener også, at det i overvejende grad gælder om at gøre en indsats for de unge, og vi har taget særlig hensyn netop til de under 25-årige i forslaget, men netop hensynet til de unge gør, at man ikke bør sætte et skarpt skel ved 25 år. Det forhindrer, at vi ad denne vej skaber mere varige job. Ordningen skal jo ikke mindst virke i den private sektor, hvor sådanne bånd vil virke overordentlig snærende. Det må for os at se være muligt at finde en løsning på dette problem, således at vi ikke kommer ind i en sådan urimelig skelnen mellem de over henholdsvis de under 25-årige.

Hele den private sektors produktion er grundlaget for velfærdssamfundet og for den velstand, der stadig gør Danmark til et af verdens rigeste lande, målt i gennemsnitsproduktion pr. indbygger.

Vi ønsker at udbygge produktionen, for kun gennem højere produktion bliver der mere at fordele til hele befolkningen. Den brede vifte af skattemæssige ændringer, vi har foreslået og delvis fået gennemført allerede, er det vigtigste middel til at øge de investeringer, som er forudsætningen for produktionen, men igangsætter- og produktudviklingsstøtten bør også nævnes i denne forbindelse.

Vi må gøre os klart, at dansk konkurrenceevne er en forudsætning for erhvervenes udvikling og altså for beskæftigelsen. I vores politik indgår derfor også en ansvarlig indkomstudvikling. Vi er nu ca. $\frac{3}{4}$ år fra de gældende overenskomsters udløb, og 1982 tegner til at få et roligt indkomstforløb. Det er vores forventning, at nye overenskomster i 1983 kan slutes mellem arbejdsmarkedets parter ud fra hensynet til beskæftigelsessituationen, og socialdemokratiet vil lægge op til trepartsdrøftelser mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen som et middel til at fremme sådanne overenskomster.

Det er en særskilt trussel mod dansk økonomi – og det bør vel siges, at ordet økonomi ikke betyder nogle abstrakte tal, men velfærd og beskæftigelse – og mod denne velfærd og beskæftigelse, at vores skattesystem indebærer, at en væsentlig del af renteindtægterne her i landet er uden for beskatning. Det vil i sidste ende uundgåeligt igangsætte en helt uacceptabel inflation. Det er derfor vores ønske, at der i efteråret 1982 besluttes en beskatning af de hidtil skattefrie institutioner begyndende med et par milliarder kroner i 1983 og fra den 1. januar 1984 med en virkelig renteskattereform, som gør det mere tiltrækkende at spare op end at stifte gæld.

Det betyder ikke, som nogle partier hævder, at vi vil forringe de private pensioners realværdi. Jeg synes, det er en overordentlig farlig argumentation, at man prøver at bruge diskussionen om denne skattereform til at skræmme de private pensionister ved at fortælle dem, at nu kommer socialdemokratiet og andre partier og vil tage noget fra dem. Disse pensioner vil uden vores forslag blive udhulet af inflationen, og vores målsætning er netop at sikre pensionernes realværdi. Jeg synes, man skylder også privatpensionisterne at gøre dem dette helt klart.

Det er endelig et led i vores økonomiske politik at begrænse stigningen i de offentlige udgifter, således at statens underskud og den deraf nødvendiggjorte indenlandske låntagning gradvis kan nedbringes. Det er en nødvendighed for at sikre, at den disponible realløn ikke udhules af de offentlige renteudgifter. Vi noterer derfor med tilfredshed, at regeringen har besluttet at gennemføre et merudgiftsloft.

Vi går ind i dette folketingsårs afsluttende uger med håbet om, at denne helhedspolitik